

FABRI, Edmond (eig. Cornelius Edmundus), ingenieur en Inspecteur van de Arbeid in Oost-Vlaanderen (Turnhout 10 februari 1855 - Eindhoven 26 mei 1927).

Tijdens zijn ingenieursstudie te Leuven was Fabri lid van het Vlaamsgezinde studentengezelschap Met Tijd en Vlijt. De daar opgedane Vlaamsgezindheid verliet hem niet meer. In 1875 behoorde hij tot de mede-oprichters van het Davidsfonds. In Gent, zijn woonplaats, was hij voorzitter van de Snellaertkring en werd hij briefwisselend lid van de Vlaamse Academie. Ook de politiek schuwde hij niet. Samen met J. Obrie wist hij Edward Coremans op de Vlaams Katholieke Landdag ertoe te bewegen in het parlement Nederlands te spreken (1893). De vernederlandsing van het hoger onderwijs lag hem na aan het hart. Hij had zitting in de eerste hogeschoolcommissie. Na zijn keuze voor het activisme speelde hij een voornamelijk rol bij de oprichting van de in 1916 vernederlandste Gentse universiteit, waarvan hij ere-professor werd. Na de oorlog week hij, veroordeeld wegens activisme, uit naar Nederland.

LITERATUUR: R. Speleers, „*In memoriam Edmond Fabri*”, in *Vlaanderen* (11 juni 1927, p. 186). PIETER VAN HEES